

(Jatk. siv. 1)

kuului kovasti. Yleisö tuskin ehti tajuta mitä oli tapahtunut. Tuhansien ihmisten silmien edessä oli sattunut ainutlaatuinen murhenäytelmä. Kahdesta laskuvarjosta, jotka Grönroosilla oli mukanaan, ei kumpikaan auennut. Muutamassa silmänräpäyksessä hän syöksyi 620 metrin korkeudesta lentomajakan takana olevalle kalliolle menettäen heti henkensä. Kuuluttaja kehotti yleisöä rauhallisuuteen, Klemm pyörsi takaisin ja teki kierroksen paikan yllä, sairasauton sireenit alkoivat ulvoa sen kiittäessä paikalle, mutta monet tuskin vieläkään osasivat uskoa onnettomuuden tapahtuneen.

Tapahtuneesta huolimatta ohjelmaa jatkettiin suunnitelmien mukaan.

Tampereen lentokonehtaan koelentäjä, Vuutu Esko Halmé nousi Jungmeisterin ohjaamoon ja pyrhdyttyään ilmaan suoritti henkeä salpaavan taitolentoesityksen. Saumattomasti ja ja tyylipuhtaina suorituksina seurasivat toislaan, nousukaarto, selkällään lento, yhdistetty kaarto ja vaakakierre, huima ulkopuolinen silmukka ja heti perään tavallinen silmukka, jotka yhdessä piirsivät täydellisen kahdeksikon, immelman, syöksykierre, tynnyri, silmukka, nopea vaakakierre, nopea pyörykierre, kyljellään lento, selkällään lento ja sivuluseun jälkeän lasku. Lentonäytöksen ohjelman päätti ilmavoi-
mien kolmen Curtiss-koneen fyrisävä muodostelmalento.

Surullisesti päättyneen laskuvarjohypyä tapahtumamaastoon rientänyt avustushenkilökunta tapasi onnettomuuden uhrin hengettömänä makaamasta

lentomajakan takaiselta mäeltä erään kannon päältä. Kuten mainittiin Grönroosilla oli mukanaan kaksi laskuvarjoa, joihin tavalliseen tapaan selässä, toinen rintaan kiinnitettynä. Molemmat laskuvarjot oli ennen näytöstä tarkastettu ja asiantuntijain toimesta uudelleen laskostettu. Palatessaan kohtalokkaalta lennolta herra Emaus kertoi, että hyppääjä oli lähtenyt matkaan täysin oikein ja luonnollisella tavalla. Alun perin oli tarkoitus, että Grönroos olisi lyhytaaltoradiolla selostanut hyppeään, mutta radiolaitteet jätettiin matkasta pois, kun hyppääjän varusteihin lisättiin toinen laskuvarjo.

Unto Leo Viktor Grönroos oli syntynyt 13. 12. -16 Strömmforsissa. Turkuun hän muutti v. 1944 ja työskenteli Oy. Wiklund Ab:n urheiluosastolla. Hän oli Turun Purjelentokerhossa hyvin puuhakas jäsen ja valittiin hiljan kerhon sihteeriksi. Sodan aikana Grönroos palveli ilmavoimissa ja toimi pommituslentokoneen tähtystäjänä. Perhe-suhteiltaan hän oli naimaton. Lähinnä jäi vainajaa suremaan äitipuoli. Mainittakoon, että Grönroos oli jo pitkälti edeltäpäin osoittanut olevansa erittäin halukas suorittamaan p.o. näytöshyppeä.

Lentonäytöstä seuraamassa oli mm. hallitussihteeriksi K. T. B. Koskenkylä, joka siviillilentoviranomaisen ominaisuudessa viipymättä pani tapahtuman johdosta käyntiin tutkimukset.

Ilman ilalla julkaistiin asiasta seuraava virallinen tiedotus:

Turun Purjelentokerhon järjestämässä lentonäytöksessä sunnuntaina tapahtui ikävä onnettomuus ilmavoimien luutnantti evp. Unto Grönroosin suorittaessa laskuvarjohyppeä 600 m korkeudesta Klemm-tyyppisestä koneesta. Toistaiseksi selvittämättömyyttä syystä hyppääjän käyttämä varjo, joka on koulutarkoituksien erikoisesti suunniteltu harjoituskaksosvarjo, ei auennutkaan, ja hyppääjä syöksyi suoraan metaalleen saaden heti surmansa.

Alluututkimuksissa on kuitenkin jo voitu todeta, että hyppääjä ois viritellytkään sukasta toista varalla olluutta varjoa. Luutnantti Grönroos, joka oli syntynyt 13. 12. 1916 ja perheestään, oli erittäin innostunut lentäjä ja toimi Turun Purjelentokerhon sihteerinä. Näin ikävällä tavalla surmansa saanut oli monen muun vapaaehtoisen joukon ta valitta suorittamaan laskuvarjohyppeä näytöksessä. Tutkimuksia onnettomuuden syyn selvittämiseksi jatketaan.